

Importanța cuvintelor

În ultima vreme mi-am dat seama cât de importante sunt cuvintele pe care le rostim și ce responsabilitate avem pentru ceea ce vorbim. Există cuvinte care zidesc, care înalță sufletul, încurajează și întăresc duhul obosit și întristat, dar și cuvinte careucid, dor, rănesc mai mult decât o lovitură fizică.

Biblia ne învață foarte mult despre modul în care ar trebui să vorbim între noi. În *Efesenii 5:19*, Cuvântul spune așa: „*vorbiți între voi cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești și cântați și aduceți din toată inima laudă Domnului*”. Dacă vorbim între noi în felul acesta, atunci nu mai este loc pentru cuvinte negative, „dăunătoare”. *Luca 6:45* - „*Omul bun scoate lucruri bune din visteria bună a inimii lui, iar omul rău scoate lucruri rele din visteria rea a inimii lui; căci din prisosul inimii vorbește gura*.” Aici Cuvântul ne scoate în evidență faptul că omul arată în exterior ceea ce e în interior, ce e în inimă aceea iese afară.

„Vă spun că, în ziua judecății, oamenii

cu alții și îl lăsăm pe Dumnezeu deoparte, vorbirea noastră e fără rost.

Vorbirea voastră să fie dreașă cu sare. N-am realizat ce înseamnă sarea decât atunci când am uitat să o pun în mâncare sau din contră, am pus prea multă. La fel e și cu vorbirea. Dacă vorbim prea mult riscăm să aducem daune,

 Biserica Creștină Baptistă „BIRUINȚA”

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Roxana și Dorin Chereji
Tehnoredactare: Matei Dan

vor da socoteală de orice cuvânt nefolositor, pe care-l vor fi rostit” (*Matei 12:36*). Ce mare responsabilitate avem pentru fiecare cuvânt pe care-l rostim!

Cartea Proverbe mustește de înțelepciune, acolo găsim foarte multe versete care ne arată câtă binefacere pot aduce cuvintele „potrivite”, cât e de importantă o inimă veselă, înțelepciunea și priceperea pentru noi: „*un cuvânt spus la vremea potrivită, este ca niște mere de aur, într-un coșuleț de argint*” (*Proverbe 25:11*). Tot din Biblie aflăm că Dumnezeu ni le dă „cu mână largă”, dacă le cerem.

„*Cuvântul lui Hristos să locuiască din belșug în voi în toată înțelepciunea. Învățați-vă și sfătuiți-vă unii pe alții cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești, cântând lui Dumnezeu cu mulțumire în inima voastră*” (*Colosenii 3:16*).

Domnul să ne ajute ca așa să fie între noi, până ne-om întâlni cu El ca să fim împreună pentru o veșnicie. Amin!

Anca Borzasi

uneori ireparabile, și dacă tăcem, de asemenea.

Provocarea pentru mine e să învăț să tac pentru ca Duhul Sfânt să poată vorbi prin mine.

Provocarea ta care este?

„*Vorbiți între voi cu psalmi și cu cântări de laudă*.”

Aurelia Modoc

Anunțuri

Joi	ora 18.00	Închinare și studiu biblic : <i>Purtați-vă sarcinile unii altora</i>
Duminică	ora 09.30	Grupuri de rugăciune
Duminică	ora 10.00	Serviciu de închinare
Duminică	ora 17.00	Serviciu de închinare

„**Începutul înțelepciunii este frica de Domnul; și știința sfinților este priceperea.**”

PULSUL

Bisericii Creștine Baptiste Biruința

An XIII, nr. 609 din 29 iulie 2012

DIN CUPRINS:

pag. 2 **Învățând să tac**

pag. 4 **Importanța cuvintelor**

EDITORIAL

MĂSURI DE SECURITATE

„*Cine își păzește gura și limba, își scutește sufletul de multe neazuri.*”

Proverbe 21:23

În timpul jocurilor olimpice de vară din 1972, profitând de o breșă de securitate, opt teroriști aparținând grupării Septembrie Negru pătrund în clădirea în care este cazată delegația Israelului, împușcă mortal doi membri ai acesteia și iau ostatici alți nouă. Intervenția nereușită a polițiștilor germani duce la moartea celorlalți membri ai delegației.

În urma unor astfel de evenimente a căror principală dominantă este brutalitatea, răspândite în zona socialului, politicului, economicului, lumea pe care o știam, lumea care se desfășura după anumite principii, constante, rânduiești s-a schimbat radical, sentimentul de nesiguranță răspândindu-se în toate structurile societății.

Aproape că nu există

Continuare pag. 2

buletin de știri în care, vorbindu-se despre jocurile olimpice, să nu se insiste asupra măsurilor drastice de securitate. Anul acesta au fost mobilizați peste 40.000 de polițiști, militari și agenți de securitate, nave de luptă, elicoptere, avioane și rachete sol aer, subliniind astfel gravitatea situației. Însă toate acestea sunt pentru viața de aici și acum, fără a avea prea mare relevanță în ce privește veșnicia.

Întorcându-ne privirea în Scripturi indentificăm, fără a răsfoi prea mult, un mare pericol care ne pândește, iar noi îi ignorăm, prea adesea, forța distrugătoare – limba. Cuvintele lui Solomon din *Proverbe 21:23* – „*Cine își păzește gura și limba, își scutește sufletul de multe necazuri*”, nu lasă loc la interpretări, îmbunătățiri sau scuze, ele trebuie luate ca atare și nu pot fi combătute. Ele sunt întărite prin cuvintele din *Proverbe 13:3* – „*Cine-și păzește gura, își păzește sufletul; cine-și deschide buzele mari aleargă spre pieirea lui*”, și prin multe alte referiri pe care autorii cărților Bibliei, scrise sub inspirație divină, le fac cu privire la această veritabilă armă de distrugere.

Când ne folosim limba ignorând autoritatea lui Dumnezeu, a lui Isus Hris-

tos și prezența Duhului Sfânt, o transformăm într-o teribilă armă de distrugere, într-un foc, într-o otravă de moarte, într-un arc ce aruncă minciuna și într-o săgeată ucigătoare. Limba „*este o lume de nelegiuiri. Ea este aceea dintre mădulele noastre care întinează tot trupul și aprinde roata vieții, când este aprinsă de focul gheenei*” (*Iacov 3:6*).

În acest caz, cea mai bună strategie de apărare este înfrânarea limbii, uciderea în fașă a oricărei intenții de a părăsi scopul care i-a fost destinat – lauda la adresa lui Dumnezeu și slujirea aproapelui. De altfel, „*Dacă crede cineva că este religios, și nu-și înfrânează limba, ci își înșală inima, religia unui astfel de om este zadarnică*”, conchide Iacov (1:26). Acest aspect ar trebui să ne preocupe cu atât mai mult cu cât Isus Hristos afirmă că „*în ziua judecării, oamenii vor da socoteală de orice cuvânt nefolositor pe care-l vor fi rostit. Căci din cuvintele tale vei fi scos fără vină, și din cuvintele tale vei fi osândit*”.

De aceea, voi spune ca și David, „*Pune, Doamne, o strajă înaintea gurii mele și păzește ușa buzelor mele!*”

Dorin Chereji

Învățând să tac

Să vorbesc mi-e mai ușor decât să scriu. Dacă aș fi putut să vă prezint un „articol vorbit”, cred că m-aș fi descurcat mult mai bine. Sunt, cu gradul de excelență chiar, un mare vorbitor. Dacă media cuvintelor rostite de o persoană într-o zi ar fi de 10.000, la mine probabil ar fi dublu. Poate am dezvoltat vorbirea mea și pentru că lucrez cu copii speciali, cărora trebuie să le vorbesc mult, de multe ori același lucru, și trebuie să o fac clar, cu răbdare și

fără să mă plictisesc pentru că altfel i-aș pierde. Așa că recunosc, vorbesc mult.

Cel mai greu lucru de stăpănit pentru mine e limba. Am rostit multe vorbe fără rost, multe care au durut, multe care au adus bucurie și multe care ar fi trebuit rostite, au rămas nespuse.

Așa cum spune Biblia, limba e un mădular mic, dar poate produce multe stricăciuni. Atunci când ne lăsăm stăpâniți de vorbe, de dorința de a comunica excesiv, de a socializa unii

Arta vorbirii dorită de Dumnezeu...

În ebraică, sensul cuvântului “a vorbi” înseamnă a-l îmbogăți pe celălalt (interlocutorul tău), a-i dărui ceva din ceea ce deții tu sau a-i înălța inima. Dacă ar fi să analizăm printr-o manieră obiectivă această semnificație, cu siguranță și-ar face loc întrebarea : Oare în cazul meu, cum este? Se aplică acest lucru în vorbirea mea zilnică? Reușesc întradevăr să ating inima persoanei cu care comunic?

Cred ca aceste întrebări sunt lipsite de relevanță, daca inima, mintea și sufletul tău nu au cunoscut schimbarea, pe care numai Dumnezeu o realizează într-un mod definitiv și gratuit. El nu are nevoie nici de binecuvântarea noastră lipsită de conținut, dar nici de amărăciunile fără substrat. Totul se rezumă la felul în care ne raportăm la Artistul “oratoriei duhovnicești” “...pentru că, vorbirea noastră trebuie să indice, în primul rând, dependența și supunerea față de El. Un alt criteriu esențial, îl constituie caracterul vorbirii noastre, care trebuie sa fie unul “Theo-centric”, adică să îl aibă pe Dumnezeu în centru, în defavoarea celui ego-centric, care indică natura firii noastre pământești, gata să lupte pentru a deține supremația, pentru a promova aparența și nu esența, încercând să ne amăgească în preluarea controlului și asupra acestui aspect.

Domnul Isus acceptă vorbirea ca pe un indiciu al calității minții și inimii reînnoite. El spunea: „*Omul bun scoate lucruri bune din vistieria bună a inimii lui, iar omul rău scoate lucruri rele din vistieria rea a inimii lui; căci din prisosul inimii vorbește gura.*” (*Luca 6:45*)

Întradevăr, vorbirea noastră poartă amprenta a ceea ce deținem în inimă, preluând ecoul care vine din adâncul sufletului. Puterea cuvintelor este enormă, ele indicând ceea ce simțim în realitate în inima noastră. Cele plăcute, pot oferi vindecare: „*Cuvintele prietenoase sunt ca un fagure de miere, dulci pentru suflet și sănătoase pentru oase.* –” (*Proverbe 16:24*), cele aspre, pot atrage mânia: „*Un răspuns blând potolește mânia, dar o vorbă aspră ațâță mânia.*” (*Proverbe 15:1*), cele încurajatoare, zidesc: „*Omul are bucurie să dea un răspuns cu gura lui, și ce bună este o vorbă spusă la vreme potrivită!* –” (*Proverbe 15:23*), iar lista atributelor cuvintelor și efectul produs de acestea, poate continua...

Creionarea autentică a principiilor noastre și a unei vieți curate, pure înaintea lui Dumnezeu... poate fi observată în situațiile cele mai importante cu care ne confruntăm și deciziile majore pe care le luăm, însă și în simplele activități zilnice, în detaliile aparent ne semnificative, lucrurile minuscule. Vorbirea joacă un rol esențial în viața noastră, care odată cu rostirea efectivă a cuvintelor, atrage și asumarea, responsabilitatea. Fie ca minunatul nostru Creator să fie exemplul suprem în exprimarea noastră, oferindu-ne înțelepciunea care poate umple mintea și inima noastră, astfel încât, limba va vorbi potrivit cu ceea ce purtăm în noi! “Cuvintele vorbirii sunt ale noastre, dar adevărul care trebuie oglindit de cuvinte este a lui Dumnezeu”!

Rut Chereji